

Nr 29

Av herr **Lundström m. fl.**, om domstolsprövning av körkortsindragning.

(Lika lydande med motion nr 34 i Andra kammaren)

Innehav av körkort är en ofta mycket väsentlig angelägenhet för den enskilde med ibland vittgående betydelse för försörjningsmöjligheter och ekonomi. Förlust av körkort genom indragning i samband med trafikförseelser eller andra lagöverträdelser innebär därför ett ingrepp i den enskildes levnadsförhållanden av sådan karaktär, att det i vår tid ur praktisk synpunkt ter sig mycket nära jämförbart med ingripanden i fråga om allmänna medborgerliga fri- och rättigheter. Körkortsåterkallelse i samband med lagöverträdelse uppfattas därför av naturliga skäl bland allmänheten som en brottspåföljd. Körkortsinnehavets ibland påtagliga sociala betydelse rättfärdigar också denna uppfattning.

De krav som ur rättssäkerhetssynpunkt tidigare rests för att överföra indragningsfrågan under domstolarnas rättsliga kontroll i dessa fall gör sig också gällande med allt större styrka allteftersom bilismen tilltar och körkort innehas av allt större delar av befolkningen. Som stöd för kravet på en ändrad ordning i fråga om körkortsindragningarna har i debatten tidigare bl. a. framhållits önskvärdheten av att domstolen hade bestämmandeinflytande över hela påföljdsapparaten så att hänsyn vid straffmätningen kunde tagas till körkortsindragningen såsom en integrerande del bland övriga påföljder av brottet. I anslutning härtill har även betonats fördelarna ur processekonomisk synpunkt av att körkortsfrågan prövas av domstolen samtidigt med ansvarsfrågorna i övrigt i stället för att som nu underkastas en särskild prövning i administrativ ordning inför vederbörande länsstyrelse. Dessa synpunkter äger enligt vår uppfattning starkt berättigande ur saklig synpunkt och gör det angeläget att snarast övergå till en annan ordning för prövning av körkortsindragningar än den nuvarande.

Som bekant har trafiknykterhetskommittén behandlat frågan om en ändrad ordning av proceduren för körkortsindragningar i samband med trafikbrott. I sitt nyligen avgivna betänkande stöder också de sakkunniga kravet på domstolsprövning av indragningsfrågan.

Enligt vår mening ter sig en övergång till domstolsprövning av körkortsindragningar i samband med brott och lagöverträdelser som en ur rättspolitisk synpunkt så angelägen reform, att den bör genomföras oberoende av behandlingen av de sakkunnigas förslag i övrigt rörande ändringar i tra-

fiknykterhetslagstiftningen. Dessa båda frågor bör kunna behandlas fristående från varandra och har egentligen föga inbördes samband. Risker föreligger också, att behandlingen av en ändrad trafiknykterhetslagstiftning kan bli så pass tidskrävande, att en gemensam behandling av både körkortsfrågan och trafiknykterhetsfrågan skulle kunna avsevärt försena den körkortsreform, som så länge påyrkats. Enligt vår mening finns också påtagliga skäl för att körkortsindragningarnas inordnande under brottspåföljderna till tiden samordnas med den nya brottsbalkens ikraftträdande, så att körkortsindragningen som påföljdstyp får ingå i det mera differentierade påföljdssystem, som är ett framträdande syftemål med det reformverk, som förverkligas genom brottsbalkens ikraftträdande. Med hänsyn till att brottsbalken träder i kraft den 1 januari 1965 bör därför frågan om domstolsprövning av körkortsindragningar erhålla en sådan behandling att förslag i ämnet kan föreläggas innevarande års riksdag.

Under hänvisning till det anförda får vi således yrka,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära en sådan behandling av trafiknykterhetskommitténs förslag, att frågan om överförande från länsstyrelserna till domstolarna av prövningen av körkortsindragning i anledning av brott och lagöverträdelser kan behandlas av innevarande års riksdag.

Stockholm den 15 januari 1964

Birger Lundström

Sven Nyman

Erik F. Petersson
